

Megjelenik minden két hétben.

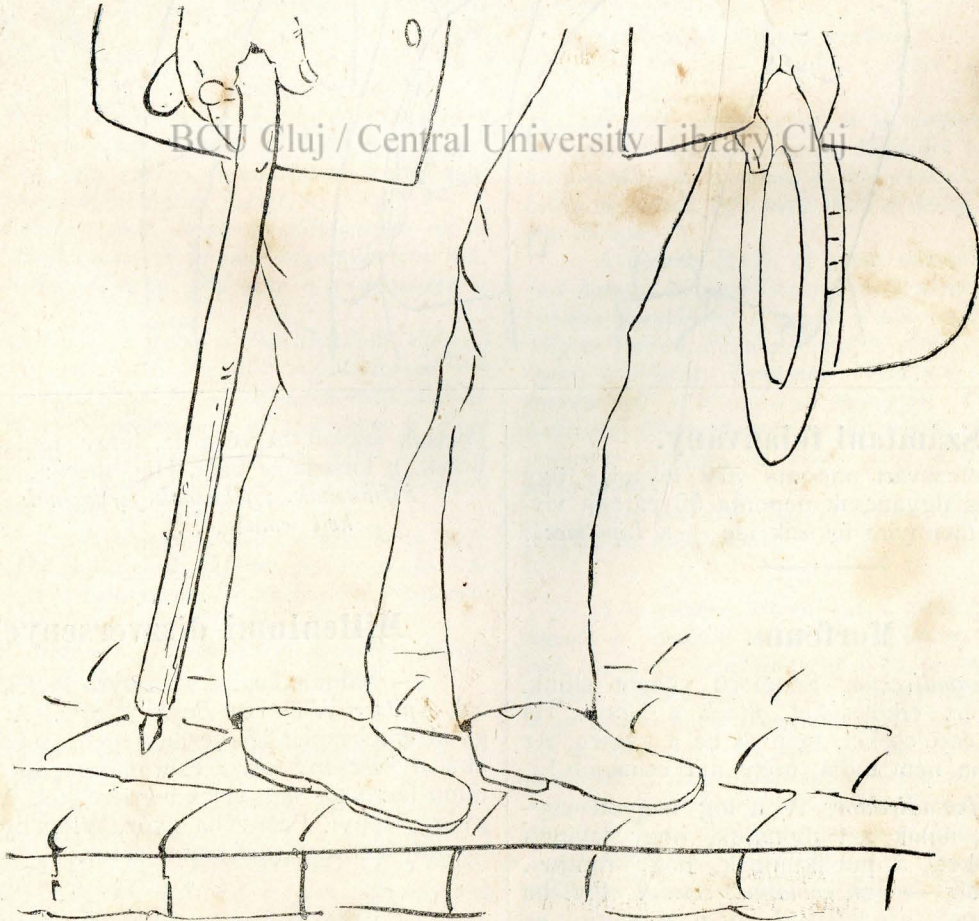
Szerkesztőség: Beltorda-u. 9.

ÉLCZLAP.

Előfizetési ár: negyedévre 1 korona.

Kiadóhivatal: Beltorda u. 13.

Nagyjaink arczképcsarnoka.

BÉNI-

XÁMI.

Számtani feladvány.

Ha Kolozsvárt naponta 579 lovagias ügy keletkezik és ugyancsak naponta 96 párbajt vívnak, akkor mennyire fekszik ide — a *Lipótmező*?

Morfeum.

I. orfeumdirektor. Szomorú világot élünk. Ha rontjuk az erkölcsöket, *ütnek* a lapok. Ha javítjuk az erkölcsöket, nem *üt* be a kassza. Az ember igazán nem tudja, hogy mit csináljon!

II. orfeumdirektor. A dolog nagyon egyszerű. A lapoknak azt mondjuk, hogy javítjuk az erkölcsöket, a publikumnak, hogy rontjuk. Tényleg pedig — *nem csinálunk semmit*. Így, ha a lapok jönnek, azt látják, hogy nem rontjuk az erkölcsöket, a publikum pedig azt látja, hogy nem

javitjuk azokat. A vége az, hogy a lapok sem *ütnek*, a kassza is beüt. Hja, mert:

*Fifikusnak, fifikusnak, fifikusnak
kell lenni! . . .*

Milleniumi diszversenyek.

— Múmosólygási versenyre keltek egymással *Spitzer Willy* és *Bayer Peppy*. A mats nagyon érdekesnek ígérkezik, a mennyiben a futam akadály-verseny lesz, citromharapás- és Szalámió-féle szó-kin-vicez-barrierekkel. Willy, ha győz, Peppyt, Peppy ha győz, Willyt nyeri el jutalmul Tertium (nak) non datur.

*

— Érdekes versenyt készül egymással rendezni városunk egy kiváló zene- és egy még ki-

válóbb himnusz-költője. A versenykérdés az: ki tud *többet semmi-tenni*? A legyőzött a győztes összes zenei gondolatait kótákba szedni és kínai zenekarra átírni köteles.

OZORAIÁDA.

(Kirándulásom Ós-Budavárába.)

A mióta a színház elment, (a millenium roppant dívatba hozta a *mentéket*), szörnyen unatkozom. Hiába, én színház nélkül nem élhetek meg, s ha *Baedekernek*, a ki a világ minden két- és háromcsillagos nevezetességét ismeri, csak azt nem tudta, hogy a színészet és tornászat egyaránt egészséges testgyakorlatok, meg is bírtam felelni arra a kérdésére, hogy hol van a színház, mondván:

— *Wie? Wo? Da!* — s a torna-*vivodára* mutatva, mégis éreztem, hogy én, a ki magas perzentekhez vagyok szokva, a művészetnek is magasabb perzentjeire tarthatok igényt.

Eltökéltem tehát, hogy meglátogatom az én *Ditrai* Móríczomat, a ki már olyan magas művészi ázsiót ért el, hogy neki már a *vicinház* is *suvic*.

Felérkeztem a *pro mille-niumban* dolgozó fővárosba, de ott a legnagyobb sajnálatomra azt hallottam, hogy *Ditrai* az én látogatásomra *Kolozsvárra* utazott. Képelem az én *Móríczom* is hogy meg volt lepelve, mikor a *Grandban* *hiült* helyemet találta (a mi a kánikulai melegre való tekintettel nem is lehet olyan kellemetlen.)

Mit volt mit tennem, elhatároztam, hogy meglátogatom *Ós-Budavárát*, hátha ott — az *Ó Budával* való rokonság révén — megtalálom valamelyik *ösömet*.

Nem találtam. Hanem azért ismerőst annyit láttam, mint *humbogot*.

*

Az első, a mi igénybe vette figyelmemet a — *virstlgyár* volt.

Meglepő kerküséggel gyártják itt az *ös-budavári* *krakauer* és *veronézer-vi-slit*, s a ki gyártja, az nem más, mint — *Bénixámi*. Egy óriási fazékon ült és óriási füstököt eregetve kéményéből,

szüntelen — *gyártott*, mialatt felül tömték belé a nyers anyagokat.

Nem sokáig időztem itt, mert ezt a *proceszszust*, mely kétségkívül *Ós Buda-várán* otthonos, *Kolozsvárt* is végignézhetem.

*

Betértem a *fakirokhoz*, mert ha csak aludni kell, azt én is tudok.

Képzeljék, ki fekiúdt az *üvegkoporsóban*?

Hát *Albak* effendi, mellette *Pali Deák*, a ki a szakértők állítása szerint már felébredt, özszefont karokkal állt.

— Üdvözlöm nagyságotokat! Kossámszter pápendekkel, üdvözöltem honi fakirjainkat, kitörő örömmel!

Ők azonban taktusra hunyorgattak, miből megértettem, hogy csak inkognitó mutogatják magukat.

Nem is zavartam tehát őket álmaikban, hanem odábbálltam.

*

Ahogy az *ösi* utcákon ténfergek, egyszerre egy *ösmagyar* *dalia* toppan élém és *dá-dal-rüdatommal* nekem esik.

Ijedtemben *dadogni* kezdtem:

— Ön az, *Serbl... Serri... Sörlé... Serly ur?!...*

Ő volt; *diszmagyar* és *karnagy*, a ki a *Szentgyörgytéren* *hangversenyez*. Mindjárt be is mutatott *kórusának*, a melynek a fele *csunya*, de tud énekelni, a másik fele nem tud énekelni, de — szintén *csunya*.

A kedves *Serly*, öt perc szünet lévén, 3 - 4 óra hosszat *magyarázta* nekem a *népvándorlás* kulturális jelentőségét a *kovászos uborka* szempontjából. Végre *Veres Sándor*, szintén régi ismerősünk, az *opera* boldogult, illetve nem boldoguló tagja, ki már *veres* volt a türelmetlen méregtől, egy középkori *balkonról* *főbekollintotta* *karnagyomat* egy üres *sámpányeres* *üveggel*, a miért még nem kezdődik a *hangverseny*.

Erre *érzékeny* *bucsut* vettünk egymástól és én *folytattam* *körutamat*.

*

A *mecssethöz* értem, hol a többi *fekete* *szerecsenek* és *igazhíti* *muzulmánok* között éppen *lábaknak* nevezett *retékültvényeiket* *mosogatták* a *kut* mellett ifj. *Dbl Tóni* és *Pongrácz Laji*. Alig hogy odaértem, a *karcsu minarét* tetejéről *megszó-lal* *mélabusan* a *muezsin* és *hamisítatlan* *örmény dialectusban* kezdi előadni a *friss sütetű* *négyszáz* *esztendő* *ös budavári* *pletykákat*. *Hangja* *ismerősnek* *tünt fel*; *hanyatfekszem* (a *nyakamat* *tudvalévöleg* *nem igen tudom fel*, csak *lefelé* *forogtatni*) — *felpillantok* s *megismerem* — *Sikol* *Vini* barátomat.

A kolozsváriak tisztelgése.

Őf. Önök kolozsváriak?

B. S. Igenis instálom.

Őf. Maga a polgármester?

B. S. Nem, felséges uram, mi ketten a Bak komámmal szegény polgár emberek vagyunk. — A tanácsbeliek itt vannak. Ezek hiznak a mi zsirunkon is: —

— Szervusz Vimi, — kiáltok neki fel, mire ő — a budapesti főkapitány lóvasúti tálalma ellen cselekedett.

Elszomorodott szívvel mentem be a mecselbe, hol szintén ismerősöket találtam: **Zakata**, mint üvöltő, **Oberti**, mint balleltánczó dervis működött (utóbbi sajátkezű zongora-kín-kisérete mellett.)

Serény munkájukban ők sem ismertek rám s ez elvette további kedvemet körutam folytatásától.

Még bekukkintottam a csodaszörnyekhez, hol **Sanyaró** Károlyt és **Hep-Hep-Heperei** ánt láttam kitérve; bepillantottam a dansz dü vanterhoz (hasdász), melyet **Matskássy** ő méltósága, és **Hindu** papa ur jártak; végül a hárem ablakrácsán keresztül észrevettem **Karvaly** Gergelyt, a ki, mint teljesen ártalmatlan egyén, háremőr gyanánt van alkalmazva.

Ezzel eleget is láttam volna, ha a vakmerő kíváncsiság a **Pokol** felé nem késztet mennem.

Megvallom, kissé drukoltam és jónak láttam pénzügyleteimről szóló jegyzékemet lenyelni (csak hitelezőim az istenért meg ne tudnák!) Így felkészülve bementem.

Tömeve volt a pokol ismerősökkel, de mielőtt barátkozni tudtam volna, egy ármányos ürdög le akart fülelni.

Csak még annyi időm maradt, hogy **Kenygel** Jajának, a ki állítása szerint számos vele elkárhozott hölgy társaságában nagyon jól érezte magát, bucsut intsek, aztán közismert fürgeségemmel a földalatti villanyosra szöktem és elvágtattam.

*

A hogy fel akarok jönni a föld alól az Erzsébetteri felszállónál, valami buta vidéki, a ki ezt a kioszkot egy hasonló kinézésű, de már rendezettebb pavillonnal összetévesztette, nyakontelefonozott.

Ez végleg elkészerített. Vonatra ültem s hazajöttem.

*

Most azzal a tervvel foglalkozom, hogy tekintettel arra a körülményre, miszerint a budavári látványosságok legnagyobb része Kolozsvárról telik ki, idehaza egy fiók Ós-Budavárát létesítsék.

Legközelebb e tárgyban konkrét javaslattal lépek fel.

A kolozsváriak tisztelgése.

Hymen.

KÁRPÁTI DEZSŐ,
ott a hol
DOMBHÁTI LIVIA,
Palaczkban
jegyesek.

Furesa,

mikor *janiusban* egy *majális* tönkretesz az
áprilisi idő.

Autentikus hírek.

— **Személyi hír.** *Smül* Dávid 4 frt 48-as hazafi honfiúi lelkesedéstől indítva megvásárolta az ereklyemuzeum *katalógusát*, és feltett szándéka ebből legközelebb az írás-és olvasás művészetét *okvetlenül* elsajátítani.

Mértékletességi egyesület Kolozsvárt.
Élénk társadalmi életünknek egyik közhasznu

vivmánya lesz az az egyesület, mely legközelebb szándékszik megalakulni. Az egyesület czime: „*Mértékletességi- és káromkodás elleni társulat.*“ A mozgalom élén *Szász Gerő*, a szelid lelkületű ref. lelkiatya áll, ki valószínűleg az egyesület elnöke is lesz, míg díszelnöknek *Barcsay* Domokost fogják felkérni. Aelnököknek *Széky* Miklós és *Hindy* Árpád vannak kandidálva, míg az egyesület titkárjává minden valószínűség szerint *Horváth* Gyula fog megválasztatni. Az egyesület az evés- és ivásban való mértékletesség előmozdítására Succiversenyeket szándékszik rendezni, melyre már, mint kitünően trenirozott *baj*-nokok, a ref. theologia bennlakói tömegesen jelentkeztek. A káromkodás ellen szájkosár viselését fogják javaslatba hozni, melyet az elnök kivételével, a kinek erre nincs szüksége, minden tagnak viselnie kell. Az egyesület minden esetre nagyon hozzá fog járulni városunk laza erkölceinek javításához.

× **Vendégszereplés a tornavivodában.** Városunk hölgyközönségét erősen érdekelni fogja az a biztos focrásból vett hír, hogy Makróczy vendégszereplésre kérte fel *Bereji* Oszkárt, miután illő, hogy a *tornavivodai* színházban megfelelő akrobata mutatványokról is gondoskodás történjék.

+ **Czopfok.** Mint értesülünk a millenáris kiállítást legközelebb a khinai alkirály is meg fogja látogatni, a ki nemcsak roppant nagy ur, de roppant nagy czopffal is rendelkezik. Hát azt elhisszük, hogy a khinai alkirály nagyobb ur, mint a kiállítás igazgatósága, de az is bizonyos, hogy a kiállítási igazgatóságban sokkal nagyobb czopfok vannak. — A khinai alkirály, hír szerint, Kolozsvárt is meg akarta látogatni, de jóakarói lebeszélétek, mert nemcsak neki, hanem a kínai nemzetnek is szégyenére válnék, ha jelentéktelen czopfeszkája a kolozsvári hatóságok óriási czopfjaival szemben, — a mi elkerülhetetlen volna, — siralmas kudarcot vallana.

V **Sötét titok.** Borzalmas titoknak a nyomára sikerült hosszú utánjárás és páratlan áldozatkészségünk árán rájöttünk. Mialatt Kolozsvár ártatlan népe gyanutlanul végzi napi munkáját, azalatt ravasz fondorlattel és körmönfont titkozatossággal aláaknázzák közéletét és szörnyű merényletet terveznek ellene. Nem kevesebbről van szó, mint egy titkos szövetség alakulásáról, mely gondosan leplezett céljai elérésére a leg-sötétebb, legáthatatlanabb rejtélyesség köpenyébe takarózik és mindenféle óvintézkedéssel gondoskodik arról, hogy megközelíteni, titkaiba behatolni ne lehessen. A titkos szövetség sötét, borzalomkeltő voltát legjobban bizonyítja, hogy — mint azt kipuhatolni sikerült — a szövetség alapszabályai értelmében úgy az elnök, mint a titkár — *fekete* nevet visel. Reszket a toll kezünkben, midőn e misztikus szövetség ábrakadabrájába profán kézzel behatolunk s csak olvasóink iránti önfeláldozásunk készlet arra, hogy életünk kockáztatásával a borzalmas társaság céljaiból anynyit eláruljunk, mikép első feladatául azt tűzte ki, — hogy a megszűnt „*Kolozsvári kör*“ működési körét elfoglalva, — *fakír-képző* tanfolyamot állítson fel, melyben az áldozatok örök álomra szen-

derítettnek. Ily módon vélik a *Kabalai* szövetkezet hívei Kolozsvárnak amugy is szunyadozó életét végleges elalváásra bírni. A hátborzongató szövetség céljainak elleplezésére és a közfigyelemnek magáról való elterelése végett a „*Nemzeti kaszinó*“ nevet vette fel.

Mente-monta,

— hogy egy *mentő mentében ment mént menteni.*

Salamoni bölcseségek.

— Ós-Budaváron, azt hallom, összegyűjtötték az ország összes *Virág*-ait. Nem volna-e jó ennek a kulisszavárnak a nevét Ós-Bunda-várra vagy Ós-Buza-várra változtatni? (Est-ce-que mon esprit fait des danses du ventre?)

*

— Kolozsvárt nagyon elszaporodtak a véres kimenetelű párbajok. Fájdalom, az *én párbajaim* már rég nem szoktak *elsülni*. (Veni, vidi — vicci.)

*

— Valahára újra habitué lettem. Naponként elmegyek a Tornavivodába, de Makróczynak meg kellett ígérnie, hogy *nem fogok színre kerülni*. Az ígérését már is megszegte, mert a minap előadták a — *Vereshajut*. Ha még a *Párizsit* és a *Figaró házasságát* is előadják, megint kénytelen leszek megharagudni a színészetre. (*Les Szerémyádes sont pour moi des Jeremiades*).

*

— *Jaquette Rose*-t hetek óta fájdalommal nélkülözöm. Csak drága emlékeit nem bírom nélkülözni. Hja: „Nul *Rose sans epine*.“

Bánf(alv)y komédiásai.

Alábbiakban van szerencsénk kín-torna-vívó szintársulatunkat névszerint bemutatni:

Kánfalvi Béla — *komikus igazgató*.

Pokróczy János — *jellempéztáros*.

Száradi Miklós — *népszimű és operett vetern.*

Köröm-Szakad-hegyi Loránd — egy kicsit *szerelmes* is.

Poldi Taksony — *jellemorrok*.

Szécsi Sándor — *die gigerlkönigin*.

Hoborthir Johann — *ballet-komikus és kar-teknikus*.

Női hölgykoszoru:

Szolidszky Parnasszia — (még mint vendég sem!)

Római Erzsi — *drámai vér-szemde*.

Nőszabó Mariette — *koloratur-társalgónő és dalkarnoknő*.

Álvaalvy Etelka — *rendkívül naiva*.

Mindenre Képes Laura *literatur-énekesnő*.

Finom Rózsika — *szobrett és népsz. (olv. népszerű.)*

Száradi Miklósné — *szalon-cucorca (cizitromezukor.)*

Moróczyné, — *anya (fájdalmakkal és a nélkül.)*

A társulatot azon elv lengi át, hogy *Próbaházasság* a színpadon folyton, — kivüle soha.

Mottójuk: Üres a ház, pusztá szobánk, befütenek nekünk (már t. i. a hitelezők.)

Az igazgatók ígérését birjuk, hogy legközelebb közzéteszik részletes programjukat. Addig Köröm-Próbaházasság!

Szerk. üzenetek.

M. J.-nek. Öntől, valamint többi olvasóinktól is bocsánatot kérünk. A késedelmet az okozta, hogy folytonosan azt a tudósítást vártuk, melyet kiküldött tudósítónknak Moszkvából a csár koronázásáról kellett volna hozzánk juttatnia. Ám kötelességéről megfeledkezett tudósítónk — mint most utólag értesültünk — a csár által a tudósítók tiszteletére rendezett banketten totaliter leitta magát és vutkiközi állapotban a koronázásról szóló tudósítás helyett egy »a Rio de Janeirói cselédkérdés leghelyesebb megoldásáról« szóló vezércikket telegrafizott meg nekünk, melyet nem használhatván, a »Hermanstädter Zeitung« cz világlapnak engedtünk át. Ezekből látható, hogy a késedelem rajtunk kívül álló elemi csapások kifolyása volt. (N. B. Kiküldött tudósítónk gyanánt nem *Magyoró* Mihály szerepelt).

Felelős szerkesztő:

Vessző Tamás.

NYILTTÉR.*)

T. cz. Közönség!

Nagy fáradtsággal s áldozatkészséggel a tek. főkapitány úrtól sikerült kieszközölnünk a «Kosuth»-nóta betiltását. Ugyancsak lelkes buzgalomunk folytán a nagyérdemű diákifjuság megígérte, hogy a «Próbaházasság» legközelebbi előadásában tetteleg részt fog venni. A rendőrség közbelépéséről is gondoskodva van.

Kérjük tehát a t. cz. közönség kegyes támogatását és minél nagyobb számban való megjelenését.

Makróczy és Bánfalvi Jánosok,
szenvedésársak.

*) E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

HIRDETÉSEK.

Ős Budavára.

Aki csodát akar látni,
Jó lesz gyorsan jegyet váltani.
Harminez krajezár az ára
A ezim: Ős Budavára.

Alvó fakir, — Kigyó ember.
Tót nyelven beszélő lengyel;
S ami plane érdekes,
A hat olasz énekes.

Thomson Dilkiings britt óriás.
Amott Veres, — ki volna más?
Opera helytt a liget . . . .
Ki a szösz hallott ilyet!

Mohamedán imádságát
Husz krajezárért árulgatják . . .

Zene, harang, czimbalom;
Valóságos babylon.

Megszédítik a fejedet,
Kiürítik zsebceidet . . . .
Tanum Isten és Hindy,
Hogy az egész egy sviudli!

Maradj itthon, jobban teszed
Ha a „Virgács“-ot megveszed;
Mindent megtalálsz ebben
Olesőbb árért és szebben.

„Virgács“ való a hátára,
Ki a piczulát sajnálja.
Rajta hölgyek és urak
Megjelent a legujabb!

Csoda szer.

Alig tudtuk kikergetni
Házunkból a zord telet,
Már is kopog ablakunkon
A vig arcu kikelet.
Ki örülhet ennek jobban?
Nyilvános titok . . . .
Az, a ki a közönségnek
Sört szállítani fog.

Tagadja meg szolgálatát
Salamonnak rossz csöve,
Fittyet hányunk az ármánynak,
Mit a böles tanács szöve.
Él még Rosmann, áll Kóbánya
Mért igyunk vizet? . . . .
Bolond az, ki friss sört ihat
S rossz vizért fizet.

Aszald meg a fagyaltodat
Ditrói Mór sógora . . . .
Utezátt öntözni lesz csak jó
Taub koresmáros úr bora.
Mars kapálni bakás dajka
Nem kell már a tej;
Szopják sört a gyermek ajka
Attól nyulik fel!

Mi hizlalta Ozorait? . . . .
Mért lett kövér Benigni? . . . .
Hát Szász Károly 20 kilóra
Miért tudott lefogyni? . . . .
— Mért? Mert mindig sörrrel éltek
Mindent pótol ez . . . .
Néked erőt, nekünk áldást
S apró pénzt szerez!

Rosman Károly,
A kóbányai Király-sörfőző részvénytársaság
Közösödési képviselője. (Kibármoskor-utca 24. sz.)

Ádám s Éva.

Ádám s Éva hajdanában
Az edeni szent magányban
Igen furcsán éldegélt
Tölettet nem cserélt.

Nadrág, mellény, überezigér
Pótolva volt egy levéllel
Éva h'jába szólt neki;
— Ó az úr, hát teheti.

Pénze nem volt. Honnan legyen?
Ha lett vón' is honnan vegyen? . . . .
Szabónak még hire sincs.
Mit használna a sok kincs!
Ötezer év mult azóta
Ma már van módunk szabóba'
Ó tempóra! ó Mores! . . . .
De hiányzik a főres.

Ám legyen bár pénzünk kevés,
Van még remény, van menekvés.
Itt van Ransburg és Fia
Olesó nála a ruha.

Tavaszi köpeny tíz forint
Mindenféle szabás szerint
Hát a mellény, a nadrág?
Négy és öt főörért adják.
S ha bár maga nem kalapos
Kalap alapja alapos . . . .
Hegyes, lapos formában
Posztóban és szalmában.

Előre hát Ádám sarji!
Olesó pénzért fogok varrni,
Mert ma napság nem lehet
Viselni a levelet!

Ransburg F. és fia,
Belkőzép-utca.